

Posudek na diplomovou práci

Postavení a činnost Nejvyššího správního soudu v soustavě správního soudnictví ČSR do roku 1952

Diplomová práce nesoucí název Postavení a činnost Nejvyššího správního soudu v soustavě správního soudnictví ČSR do roku 1952 lze považovat za kvalifikační práci tematicky dobře zvolenou. V tomto případě poměrně obsáhlá diplomová práce (přes 80 stran vlastního textu) je rozdělena do pěti hlavních kapitol, dále se sestává z úvodu, závěru, resumé, seznamu použité literatury a pramenů.

V první kapitole se autorka zaměřila na vývoj správního soudnictví před vznikem Československé republiky, kde analyzuje tehdejší právní úpravu správního soudnictví, včetně organizace a působnosti Správního soudního dvora ve Vídni. Zároveň zde provádí podrobný juristický rozbor zákona č. 36/1876 ř.z., o zřízení správního soudu, který se následně stal inspiračním zdrojem pro úpravu správního soudnictví po vzniku československého státu. V případě juristického rozboru zákona č. 36/1876 ř.z., o zřízení správního soudu velmi správně pracuje i s důvodovou zprávou k tomuto zákonu a též se odkazuje na následná jednotlivá rozhodnutí Správního soudního dvora, což lze hodnotit velmi kladně.

V druhé kapitole věnuje pozornost zřízení Nejvyššího správního soudu v Československé republice, zejména ústavnímu zakotvení tohoto orgánu a jeho organizaci a následné novelizaci tehdejší právní úpravy představující zákon č. 164/1937 Sb. z. a n., o nejvyšším správním soudě. Též v případě této kapitoly autorka vychází z obsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu. Třetí kapitola se věnuje působnosti Nejvyššího správního soudu v letech 1938 až 1945. Zcela správně je autorkou konstatováno, že informace o působnosti této instituce v tomto období

nejsou dostatečné a přes nesoulad odborných názorů je patrné, že i v tomto období Nejvyšší správní soud vykonával svou činnost, pochopitelně však v omezené míře.

Ve čtvrté kapitole jsou popsány zejména změny právní úpravy přijaté po roce 1948 na základě kterých došlo k zániku Nejvyššího správního soudu. Autorka zde správně konstatuje, že činnost Nejvyššího správního byla ukončena v důsledku změn v organizaci soudnictví a prokuratury s účinností od 1. ledna 1953, kdy na základě ústavního zákona č. 64/1952 Sb., o soudech a prokuratuře, byla vymezena soustava soudů ve, které se, se správním soudem nepočítalo a správní soudnictví jako takové mělo být nahrazeno tzv. všeobecným dozorem prokuratury, což se stalo na základě zákona č. 65/1952 Sb., o prokuratuře, který definitivně zrušil všechny dosud platné právní předpisy o správním soudnictví.

V páté kapitole (snad již i nadbytečné ke stanovenému tématu práce) pojednává o obnovení správního soudnictví a zřízení Nejvyššího správního soudu po roce 1989.

Závěr:

Cíl, který si autorka v diplomové práci stanovila, tj. analýzu právní úpravy správního soudnictví od samého počátku vzniku samostatného československého státu a jeho vlivu na současný model tohoto institutu s ohledem na organizaci a činnost Nejvyššího správního soudu v letech 1918 až 1952, lze pokládat za splněný. Po formální a obsahové stránce k práci nemám připomínek. Autorka použila dostatečný počet literatury a pramenů. Velmi kladně oceňuji práci s judikaturou. Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Hodnocení:

Práci klasifikuji známkou výborně.

Otázky k obhajobě:

1. Významní představitelé NSS v předválečném období a historie budovy NSS.

V Lovosicích, dne 19. dubna 2024

doc. JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.